Ч. 187. Второк 21 серпня (3 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий. — Вибори до ческого і країньского сойму. — Католицке віче на Мораві. — З балканьского півострова).

Руский народний комітет виборчий затвердив і оголосив отсї дальші кандидатури на повіти: Богородчани: дра Михайла Коцюбу, проф. в учительскій семинариї в Станиславові, Ярослав: Василя Бігуса, господаря з Висоцка і Рава руска: о. Івана Кипріяна, пароха в Немирові. Що-до повіта брідского то комітет не оголосив ніякої кандидатури против п. Олександра Барвіньского. В перемискім повіті поручив комітет кандидатуру радикала Стефана Новаковского, а в коросняньскім, польского людовця Яна Станіньского.

З цісарскою санкциєю закона про безпосередні вибори з сільских громад до сойму ческого, з розвязанєм дотеперішного сойму і розписанєм нових виборів почав ся в Чехах справдешний виборчий рух. Політична дискусия, котра вже перед тим звертала бачну увагу на справу виборів, набрала тепер ще більшого значіня. Вибори самі відбудуть ся аж в першій половині жовтня, позаяк уложенє нових лист виборчих з сільских громад вимагає чимало часу. Партийне дневникарство обговорює вигляди виборчі з досить значною зневірою. Головну бачність звертають всі на аґрарників, котрі виступають до боротьби з великими надіями, хоч молодоческе дневникарство запевняє, що безпосередні вибори значно обнижають вигляди аґрарників. — В малій Країні закипіла завзята борба межи клерикалами під проводом Шустершіца і поступовцями під проводом Ферянчица і Тавчара, (котрий є головою радикальнійшого крила поступовців). Та мабуть мимо так завзятої борби сили обох партий не змінять ся і обі вийдуть до сойму з тим самим числом мандатів, яке доси посідали. Головною териториєю клерикалів є сільска курия, і то сільска курия горішної Країни. Міста і деякі сільскі округи долішної Країни дадуть і тепер, як доси давали, послів з лїберальної партиї. Як сказано борба веде ся завзято, з великим шумом та криком. На вічах приходить до бурливих сцен, що зачинають ся лайками а кінчать ся часто буками.

На Мораві оповіщено вже проґраму католицкого віча, що відбуде ся в днях 7—9 вересня в Оломуци. Першого дня буде виголошений відчит на темат: „Без релїґії не може істнувати держава“. Дальше будуть предложені до ухвали резолюциї приготовлені комітетом орґанїзуючим віче. Між иншими предметом дискусиї будуть такі темати: 1) Вільність і независимість папи. 2) Неузнаванє поваг в наших часах і причини того. 3) Обовязки католиків в житю публичнім і приватнім. — Послїдного дня відбудуть ся два торжественні повні збори.

Аґітация на балканьскім півострові має з кождим днем прибирати більші розміри, а найновійшим доказом того має бути тиждневник: „Православний Восток“ (L'Orient orthodoxe), що зачав видавати ся в Букарешті з початком сего місяця, в росийскім язицї, з перекладом француским, під редакциєю Д. І. Ілича і Н. К. Дурнова, а поставив собі за ціль: приєднати Румунів для Росиї в імя православної солїдарности, обіцюючи їм в нагороду Семигород і Буковину. Та й більше менше від року, як король сербский Александер подружив ся з Драґою, на балканьскім півострові будь то замічають ся слїди оживленої аґітациї росийскої і противавстрийскої. — Пештеньский Lloyd, котрого видавець від кільканайцяти лїт є референтом в делеґациях буджету міністерства справ заграничних, посьвятив в новійшім часї тому питаню займаву статю, що викликала сильнє, алярмуюче враженє. Та все таки і сам Lloyd признає, що у всіх тих аґітациях і демонстрациях беруть участь тілько неофіцияльні росийскі круги, дневники, добровольці, вандрівники панславізму росийского і радикалїзму противавстрийского, а офіцияльні круги ведуть ся як слїд і не дають причини до яких-будь представлень і протестів. По з другого боку правдою є, що фондів на згадану часопись в Букарешті, що віддає Румунам австро-угорскі провинциї, достарчила ґрафиня Капністова, близька своячка росийского амбасадора при дворі віденьскім. Правда й те, що також в 1876 р. насамперед неофіцияльні круги росийскі викликали рух на балканьскім півострові, а опісля зневолили Александра II до війни. Але як довго росийске правительство може указувати на своє корректне поступованє, а в аґітациї беруть участь лиш неофіцияльні кружки, так довго австрийске правительство не має претексту до представлень; оно

ОБРАЗКИ з ІТАЛЇЇ.

(Після Ю. Шльоссера, Цахера, Шмідта і др. зладив К. Вербин.)

IX.

Перший раз в Римі. — Церков сьв. Петра і Ватикан. — Лятеран і сьв. сходи. — Доходи і видатки папи. — В катакомбах сьв. Калїкста. — Мури міста. — Фотоґрафійки з римского житя. — Довкола Риму.

(Дальше.)

Ідьмо дальше! Завертаємо трохи на полудневий всхід, і при сїй нагоді заглядаємо зі страхом в заулки передмістя Льоренцо. Білє, яке тут порозвішувано коло дороги, ріжнить ся від того, що розвішують в Неаполи лиш тим, що тут на нїм ще лїпше бруд видко, бо улицї тут людні, ширші, отже й більше в них сьвітла. А яке білє, такі й тоті нудні шабльонові доми. Сірі і понурі, зверха такі дрантиві, як лиш можна собі подумати, анї одно вікно не примикає ся так, як потреба, анї одні двері не держать ся на завісах. А помежи тими домами сувае ся, лазить, бігає, скаче, танцює, верещить, свище, та бє ся таке множество дїтий, в замащенім та подертім одіню, що нема обави о істнованє Італїї.

Знов острий закрут. Попід зелїзницю, як би через якийсь тунель, доїзджаємо до Порта Маджоре, найкрасшої брами в Римі. Потрійна брама сьвітить ся мов золото, а на єї горішнім підмурованю, котрим переходять два водопроводи: Anio novus і Aqua Claudia, видко повно написий. Не менше займавою єсть ориґінальна гробниця пекаря Еврізацеса, що виглядає зпід споду брами. Але що найбільше нас тут займає, то живописне житє народне, яке тут виступає в довгих рядах бараків, в котрих містять ся остериї. Яка тут мішанина всїляких возів: дорожки, калеші, візки, що розвозять вино, волові вози, а коло них громадки пастухів і селян в козячих шкірах. Помежи бараками сьвітять ся яскравими красками „фасади“ всїляких шинків. В кутику коло брами стоять буди бідаків, що продають мітли, проїзжих фаринників і тим подібних людий, а всїх пильнує грізне око дозорців митових та карабінерів.

Ще один погляд на червоно-брунатно-жовту браму, та єї полупані коринтийскі стовпи, та їдемо дальше може яких пятьсот кроків вздовж ряду домів, що закривають мур перед нами, в котрий вмуровані водопроводи. Перший отвір на право. Попід широко розтягнений лук виїзджаємо знову на дорогу, що їде вздовж муру, в найсамотнїйше місце. Півколесом їдемо тепер від всходу на захід, довкола спадів горбів Целїя і Авентина до Тибру. На лїво тягнуть ся виноградники і городи з цьвітами, а на право показує ся величезне півколесо амфітеатру, знаного під латиньскою назвою Amphitheatrum castrense. Будівля тота, з своїми поньскими пілястрами споглядає задумчиво на полудневу кампанью, де Коля Рієнці (італїяньский народовець і проводир демократів в 14-ім столїтю) бив ся з Кольоннами (шляхотска родина, що стояла по сторонї нїмецких цісарів, противників папи); а може той амфітеатр сумує за своїм щирим приятелем, тим обеліском, що єго викопали варвари і уставили на Пінчіо.

Двіста кроків дальше. На право виглядає цікаво з поза мурів вежа церкви Санта Кроче ін Джерузалеме, і дивить ся на то житє, яке проявляє ся коло Порта Джованні, окруженої довкола остериями. Та й не навкучить ся їй, бо брама сьв. Йоана завсїгди дуже оживлена, особливо в неділю по зелених сьвятах, або підчас переговів в Кампанелє, але найбільше дуріють тут люди в ночи на сьв. Йоана. А кілько то славних людий входило і виходило сею брамою! Може найдивнїйшою була історична їзда сею брамою в роках 1848/49, коли то папа Пій IX, втікаючи перед Ґарібальдім, їхав сюди в повозї баварского посла до Ґаети, аж опісля прийшла черга на Ґарібальдіго, котрий мусів розпращати ся з містом і брамою сьв. Йоана, по чім папа Пій IX. в'їзджав знову з триумфом до міста сею брамою, котра перед кількома місяцями дивила ся на єго втечу.

Спускаємо ся в яр і стаємо перед старою замкненою брамою, Porta Asinaria, котрої трохи почорнїлі башти якось дуже сумовито споглядають. Та й як їм не сумувати, коли то прикро бути позабутим. В часах війни з Ґотами було ще якось веселїйше, тогди ще они щось

може тілько бути чуйним і приготованим на всякі випадки.

Новинки.

Львів дня 2 го вересня 1901.

— **Правничі ригорози.** Міністерство просьвіти оповіщує під датою 26-го с. м. на підставі найвисшого уповаження і опінії професорів правничих видїлів, що почавши від сего шкільного року тратить свою силу розпорядженє, після котрого вільно було складати ригорозум уже в послїдних чотирох тижднях четвертого року студий. Се нове розпорядженє видає ся тепер по причинї неуспішних досьвідів і з огляду на добро справдїшної науки.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеграфів у Львові** оповіщує: Від дня 1-го вересня 1901 р. почавши, допущені будуть в руху почтовім з ц. і к. кораблями военними знаходячими ся на чужих водах, перекази почтові, котрі можна буде надавати під адресом команд, штабів і залоги тих кораблїв, як з другої сторони настоятельство корабельне і залога будуть могли також надавати перекази на покладах тих кораблїв. — При висилаю переказів для кораблїв военних призначених належить ся послугувати формулярами призначеними для обороту заграничного, а яко місце призначеня подати назву корабля военного, на котрого покладї відбираючий знаходить ся. — Рівночасно однак застеріг собі заряд ц. і к. маринарки право задержаня висилки переказів до кораблїв военних, опісля коли би знаходячий ся на покладї запас готівки оказав ся до виплати не вистарчаючим. — В такім случаю зверне ся надаючим так квоту вплачену, як також заплачену належитість переказову. Що-до переказів вільних від оплати почтової, обовязують приписи руху внутрішного.

— **Нїмецка ґімназия в Бродах** числила в минувшім шкільнім роцї 543 учеників. З того було греко-католиків 119, рим.-кат. 153, мойсеєвого віроісповідання 228. Після народности було: Русинів 118, Поляків 249, а Нїмців 133.

— **Горівка у Львові подорожіла** з днем 1-го вересня. На вічу львівских ресторататорів ухвалено піднести цїну на літрі горівки о 16 сот., так, що літр гіршої горівки замість 1 кор. буде коштувати тепер 1·16 К., а літр лїпшої горівки 1·28 К. При дрібній продажи подорожіє горівка о 2 сот. на кождій чарцї.

— **Ґимнастичні вправи для учеників** зачинають ся в рускім „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від $^{1}/_{2}6$—$^{1}/_{2}7$ години, для старших від $^{1}/_{2}7$—$^{1}/_{2}8$ години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою вишколених настоятелїв. За старшину товариства ґімн. „Сокіл“: Др. *Гукевич*, за голову, *Денис Кучика*, справник.

— **Нещаслива пригода.** Дня 27-го с. м. утопив ся в Днїстрі Ант. Когутиньский, учитель в Добрівлянах під Залїщиками. Вертаючи вечером около 10-ої години із Залїщик, купав ся і імовірно через неосторожність попав у яму на 4 м глубоку, а не уміючи плавати, потонув. Рано около 5-ої години найдено на тамі его річи а пізнїйше відшукано тіло. В річах не найдено анї гроший анї мошонки, а навіть хибувало годинника, що его небіщик все носив при собі.

— **На віз почтовий,** що їхав зі Львова до Гаїв, напали в четвер по 12 годинї в ночи коло бровару Грунда під Львовом чотири якісь драби, але утїкли, коли на крик почтаря збігли ся робітники з бровару. Почтар поїхав в дальшу дорогу в асистенциї жандарма.

— **Земля на продажу.** Війт Карпат і старший брат церковний Логаза в Букївцї оголошують таку відозву: „Рускі селяни! Чверть милї від зелїзничої стациї Олепків, товмацкого повіта, есть на продаж село Букївна. Продає его „Подільский Банк“ в Тернополї за 70 до 80 тисячів риньских на лїцитациї дня 8-го вересня с. р. Вадіюм 10.000 зр. Прибувайте рускі селяни з цїлого краю, замовляйте землю, складайте по 200 К завдатку. Купім село ми, хлопи. Село Букївна чисто руске, положене на рівнинї межи лїсами, недалеко від Днїстра; земля гарна; є 300 моргів орного поля, є і пасовище, і лїса 500 моргів. Над Днїстром находить ся 30 моргів пасовиска для 80 пар волів, по 24 зр. від пари. Можна випасати гарну худобу і продавати з зиском на великих ярмарках кождої середи в Товмачи. Околиця гарна і здорова. Морґ землї продає ся по 100—120 зр. Обвістїть всїм, що вибирають ся за океан, нехай їдуть в Букївну; певно лучше жити вигідно на родинї, чим пропадати в чужинї! Прибувайте-ж рускі селяни з завдатками“.

— **Самоубийство на величезнім колесї.** Онягди зголосив ся при касї величезного колеса — рід гойданки, високе як каменица на два поверхи колесо, до котрого боків в серединї суть поприче пльовані вагони, так, що они, коли колесо обертає ся, піднимають ся в гору і спускають ся в долину, але заєдно звисають на колесї; до вагонів сїдає ся і їде ся в гору — в Пратері, около 5-ої години якийсь молодий мужчина і зажадав для себе окремого вагона. Позаяк не було великого переповненя, то ему зроблено его волю. Отже в хвили, коли вагон з тим молодим мужчиною піднїс ся найвисше в гору, роздав ся вистріл. Зараз спущено вагон з прискореною скоростию колеса на долину і при перешукуваню вагонів знайдено того чоловіка з простріленою головою. З найдених при нїм наперів показало ся, що самоубийник називає ся Ришард Лезер і мав 22 лїт. В полишенім листї каже самоубийник, що він посварив ся перед кількома днями з своїм шефом і так єму того жаль, що він відбирає собі житє. Тяжко раненого відвезено до шпиталю.

Штука, наука і лїтература.

— **Нові шкільні учебники рускі.** Рада шкільна краєва затвердила і вводить до шкільного уживаня з новим шкільним роком отсї учебники: *Виїмки з українсько-руской лїтератури XIX. столїтя*, II, том, 3-тє виданє. Цїна 4 кор.; для VIII. кл. ґімн. уложив *Ол. Барвіньский — Огляд українсько-руской лїтератури до кінця XVIII. столїтя*, написав *Ол. Барвіньский*. Цїна 40 сот. (Підручник для доповненя Хрестоматиї Ом. Огоновского для ґімназий). — *Вибір з українсько-руской лїтератури* для III. і IV. року учительских семинарий, уложив *Ол. Барвіньский*. Цїна 2 кор. 40 сот.— *В. Закшевского: Всесьвітна історія. Т. II.*, середновічна історія, переложив *Ол. Барвіньский*, цїна 2 кор. 40 сот.

значили. Тогди варвари і Візантийцї добивали ся о вступ і не жалували нї гроша нї крови. З тої же пори, коли Тотіляс (король всхідних Готів) 546 р. через зраду Ізаврийців перейшов сюди в тріюмфальнім походї, настали сумні часи. В дальшій дорозї стрічаємо ще дві спенсионовані брами, Porta Metrovia і славну в історії Porta Latina, де починає ся дорога звана так само латиньскою. Ще малий закрут і приїзджаємо до брами Сан Себастіяно — брама знана добре тим побожним путникам, що ідуть до катакомбів і каплицї Domine quo vadis, де Ісус Христос задержав втїкаючого сьв. Петра. Трохи дальше на полудне від сеї каплицї суть славні катакомби сьв. Калїкста з гробом сьв. Цецилиї.

Дальше їдемо вже спокійно серед самоти. Стрічаємо лиш акцизників, а від часу до часу чути з городів на лїво якусь жалібну пісню селянина. Кому би тота дорога видавала ся монотонною, тому зробить несподїванку брама сьв. Павла, піраміда Цестиюса і повне кипресів протестантске кладовище.

Тут мусимо перервати нашу подорож вздовж мурів, бо близько на Тибрі нема мосту. Щоби на другім боцї знайти міст, не позістає нїчого, як лиш поїхати довкола Авентину аж до площі Bocca della Verita, де через міст Ponte Emilio їде ся до римского порту на рiцї, Ripa grande. Любителї вина не люблять сего порту, бо тут Сицилїйцї привозять свої дешеві вина спцилїйскі, котрі нам неодна гостинниця продає за римскі. Але мимо того годї відмовити краси сему портови.

Коло Porta Portese треба перетиснути ся через цїлий лябіринт візків, аж дійдемо знов до мурів. Беремо ся на право, минаємо кілька старомодних повозників, переїзджаємо через королївску улицю і стаємо при кінци горба Янїкуля. З великим трудом переїзджаємо аж до брами сьв. Панкратия. Але що значать всї труди супротив тої краси, яка нам тепер представляє ся. Дорогою веє ся мов би яка гадина помежи гаями акаций, а з кождого місця то щораз инший новий вид на західну кампаню аж до моря. Зелені горби, на вершках котрих виднїють ся віллї, тягнуть ся аж до далекої рівнини а зелена їх краска, що на рівнинї переходить в сріблисто зелену, губить ся остаточно в синявій мрацї край моря. Коли же злїземо з воза і вийдемо на башти що стоять край дороги там, де она в гору піднимає ся, око наше сягає геть далеко аж до зеленого вершка горба Тестачіо по другім боцї Тибра та аж до червоних дахів новомодної різницї. На полудни виднїє ся кусень Тибру, мов би яке озеро відмежене з одного боку мостом зелїзницї, поза котрим видко Сан Паольо фуоріве Мича, а поза тим евкалїптусовий лїсок монастиря Трапістів.

Ідемо дальше вздовж прекрасних виноградників, а відтак зачинають мури говорити. З множества таблиць, написий, проломів та дїр в мурі довідуємо ся, що стоїмо на землї Риму, орошеній найбільше людскою кровію, що ми на поли битв: на Янїкулю. Замикаємо очи. Перед нашим духом виступають дивні борцї: Етруски, Вандали, Готи, Сарацени, Льонґобарди, нїмецкий орден і ляндскнехти, ґарибальдийцї і французскі жвави. Межи їх проводирями видимо Порзенну, Аляриха, Людвика II., Каролїнґа Арпульфа, Генриха IV. з Каноси, відтак новійших вождів: Бертієра, Ґарібальдіго, Удінота...

Коло брами сьв. Панкратия, де кождий камінь розповідає про революцию в 1849 р., єсть дуже готірно; елєґантний римский сьвіт їде сюди на прохід до найкрасшого в Римі парку, до Вілля Памфілї, а менше елєґантний, котрому сухо в горлї, спішить до остерії „під великим черевиком“.

Від брами сходить мур знову в долину, котра відділяє горб Янїкулює від ватиканьского горба. Там в долинї витає нас брама Каваледжері, мішанина запаху сїна і вина, бо тут лиш самі остерії і склади сїна. Відповідний до того і рух на улицях. А понад тим всїм, понад тим гамором і болотом красує ся мов найчистїйше золото соборна церков сьв. Петра, котру оглядаємо тут з найменше знаного місця. Аж звідси видимо, що то за величезна на нїй баня! Поза нею тягнуть ся в своїй величавости ватиканьскі городи. Видимо також вежу Льва IV., того, що виставив сареценьскі мури, а недалеко від неї лїтну палатку папи Льва XIII.

Виходимо на ватиканьский горб. Виймаємо годинник і дивимо ся, як довго треба їхати довкола папскої резиденциї. Она велика, величезна. Мури виглядають як високі, грізні бастіони. Оглядаємо ся поза себе, на місто, на Янїкулю, на памфільский парк. Нараз якась висока вежа з білою круглою банею перериває мури. То папска зьвіздарня, в котрій працював колись отець Секкі, славний астроном.

Їдьмо дальше! Де мур остро загинає ся на всхід, представляє ся нашим очам несподївано красний, живописний краєвид. В долинї виднїють ся многі цегольнї, що вже застановили роботу, сьвідки будівляного краху. Поза ними виднїє ся гора Маріо, котра з сего боку з своїм зеленими стїнками і зубочами представляє ся найкрасше, а на нїй серед пінїй стоять віллї Меллїнї і Стюерт. Дорога спускає ся знову в долину. Мури підпимають ся щораз висше і висше, пятьдесять, шісдесять, бай сїмдесять стіп високо. З поза мурів видко прекрасні пінї і штучні алеї з тису та букшпану, а побіч них високі буки.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. — З днем 1 жовтня 1901 увійде в житє додаток VIII до тарифи часть II зшиток.

Австро-угорско-росийский рух граничний. — З днем 1 жовтня 1901 увійде в житє додаток I до поодиноких тариф для повисшого руху.

Полудневo-німецко-австрийско-росийский рух граничний. — З днем 1 жовтня 1901 р. увійде в житє додаток II до тарифи часть II, зшиток 1.

Австро-угорско-росийский звязок зелізничий. — З днем 14 вересня 1901 увійде в житє додаток III до тарифи товарової часть III (Тарифа вимкова для перевозу льну, конопель і т. п.)

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 2 вересня. Цісар приймив онгоди міністрів бар. Фаєрварі'ого, ґр. Вельзерсгаймба і дра Гартля.

Прага 2 вересня. Narodni Listy побоючи ся страт молодеческих при виборах з сільскої курії, заповідають виборчий союз селян з шляхтою.

Париж 2 вересня. Після депеші з Петербурга цар приїде до Франциї дня 18 вересня. В Дункерці повитає царску пару президент Любе. Чи цар відвідає і Париж, доси ще не знати.

Копенгаґа 2 вересня. Король Едвард VII приїде дня 9. с. м. на замок Фреденсборґ в Данії, де перебуває також цар Николай II.

Петербург 2 вересня. Помер тут князь Евгеній Романовский 'Ляйхтенберґ, близько споріднений з царскою родиною.

Надіслане.

Нараз щезають веселі образи. Через нужденну воринянну огорожу вступаємо до бідолашного передміста Праті, котрого ніби навіть і самі ватиканьскі мури лякають ся, бо нараз они щезли і тягнуть ся на полудне поза малозначними домами аж до площі сьв. Петра, звідки сполучає їх низький мурований коритар з кріпостию сьв. Анґела! Якаж противуположність! Новочасне передмістє нужди: улиці повні обдертих людий, хати, в котрих вікна позакладані дошками а вічно молода кріпость сьв. Ангела, хоч і як она стара і богата в історию. Кількож то імен вяже ся із сею будівлею! Кількож то пап, поетів, артистів, учених, князів і королів перебувало в сих мурах, нераз і против своєї волї. А она стояла як та скала серед моря і ставила опір розбурханим филям, а тих филь, котрим она опирала ся, було немало...

Наша їзда скінчила ся. Ми зробили трийцять і шість кільометрів. Поцри великі касарні нового Риму доїзджаємо до фасади Пінчія, віз котить ся почерез міст Марґеріта і стаємо знов на тім місци, з котрого виїхали: на площи дель Попольо.

Бути в Римі а не оглянути катакомб, значить майже то само, що бути в Римі а не видїти папи. Катакомби то підземні кладовища найдавнїйших Християн. Звідки пішла назва „катакомби" (по латпї catacumbae) годї знати; давні Християни звали ті кладовища (coemeterium), від чого пішло уживане иноді й у нас слово „цминтар" або цвинтар. Такі катакомби знаходять ся в Александриї (в Єгипті), на острові Мельос на Сицилії, в Неаполи і в кількох инших місцевостях в долішній Італії, але найбільші і найславнїйші зі всіх суть катакомби в Римі. Суть то підземні комори, котрі тягнуть ся дуже далеко, розходять ся як лябіринт на всі боки і стоять кілька поверхів одна над другою. Комори ті суть витесані в каміню і вузкі (пересічно на 80 центим. широкі) а в стінах тих комор суть витесані з обох боків гробниці одна побіч другої або одна над другою. Ті гробниці суть подовгасті чотирогранні, неоднакової величини і замкнені або каміннями плитами, або тафлями з терракотти, на котрих суть виписані імена померших зі всіма їх титулами або й без тих. Иноді знаходять ся на тих плитах ще й якісь знаки, як приміром голуб, пальма, оливна галузка і т. п. Але суть і инші дуже красні гробниці, котрі замість рівної стелї мають склепліне, а стіни суть вкриті всїлякими малюнками. Місцями комори розширяють ся і творять одну більшу, родинну гробницю, котрої стіни суть украшені фресками. В декотрих знаходять ся дуже красні саркофаґи, витесані з мармору і украшені образами із сьв. письма старого і нового завіта.

Найстарші римскі катакомби сягають аж до 1 столїтя нашого численя часу а найновійші походять з половини 4-го столїтя. З початком 5-го столїтя перестали вже Християни хоронити своїх мерців в катакомбах, і в них лиш відправляно богослуженє за померших аж до 8 столїтя. Підчас облоги Риму Льонґобардами знищено їх по части, они стали ся неприступними і люди на них позабули, особливо же тогди, коли з них позабирано тїла многих мучеників і похоронено в церквах. Лиш катакомби сьв. Севастияна були через цїлі середновічні часи приступні. І Париж має свої катакомби, але то суть лиш ломи каміня, в котрих посклaдано кости, викопані на кладовищах, котрі зі взглядів ґіґієнїчних треба було з міста усунути.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берговету
	10·20	„ Белзци, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 10/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня. Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		**День**
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9
продає вино шампаньске Иосифа Терлеи і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-росийского.
Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3 4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера**, Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)